

תת"ע 9617/10/20 - מדינת ישראל נגד נאור וקנין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9617-10-20 מדינת ישראל נ' וקנין
תיק חיצוני: 14122824056

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	נאור וקנין

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם בתאריך 10/12/20.

כיום עותר הנאשם לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ולתת לו את יומו בבית המשפט. לטענת הנאשם הוא לא קיבל זימון לבית המשפט לאחר ששלח בקשה להישפט.

המאשימה מתנגדת לבקשה, מפנה לאישור המסירה וטוענת כי מדובר בחזקת מסירה כדין.

דין והכרעה

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

עיון באישור המסירה מלמד כי הוא נשלח לכתובתו של הנאשם, כשעל ההזמנה מצוינת במפורש כתובתו של הנאשם (אותה כתובת המצוינת אף בבקשתו הנוכחית של הנאשם), כך שמדובר בזיהוי חד ערכי של המבקש. על הנאשם היה לעמוד בנטל ההוכחה ולהראות כי לא קיבל את דבר הדואר שלא באשמתו וזאת לא עשה. לא די בעניין זה בהצהרה כללית כי לא קיבל את דבר הדואר.

תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה, מקום בו ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום, אלא אם הנאשם יוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו. זאת לא עשה הנאשם. הנאשם כלל וכלל לא התמודד עם אישור המסירה או עם תוכנו ופרט להעלאת טענה כללית כי לא קיבל זימון לדין לא התייחס לכך. אין באמור כדי לסתור את חזקת המסירה. ר' עפ"ת 37016-12-18 **נבואני נ' מדינת ישראל** [25.12.18].

"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם) פורסם בנבו [פסקה 35 (25.3.2018)].

וכן דבריו כב' הש' מאזן דאוד בעפ"ת 13946-09-19 **אביעד שמואל** (23.10.19):

13. ההזמנה לדיון נשלחה בדואר רשום והיא חזרה עם הערה "**לא נדרש**", לכתובת של המערער, ועל כן נקבע על ידי בית משפט קמא, בצדק רב, שמדובר בהזמנה כדין מכוח חזקת המסירה בהתאם להוראת תקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי התשל"ד-1974, חזקה שהמערער לא הצליח לסתור.

14. המערער נכשל בבית משפט קמא והן בפני מלהצביע על שיבוש בקבלת הדואר ו/או כל ראייה אחרת המלמדת כי דבר הדואר לא הגיע ליעדו, שעה שעל פניו חזקת המסירה לא הופרכה כלל ועיקר. דבר הדואר נשלח ל**כתובתו** של המערער, כאשר ליד שמו רשום אף **מספר תעודת הזהות**. זו כתובתו הנכונה של המערער אליה נשלח הזימון ומעיון באישור המסירה מתברר כי דבר הדואר לא הגיע לידי המשיב משום **שלא נדרש**."

משכך לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם.

הנאשם אף לא פירט בבקשתו מה הם נימוקי הגנתו, ולא טען דבר בעניין "עיוות הדין" שנגרם לו, היינו גם לגופו של עניין אין מקום להשבת הגלגל לאחור, וטענות בעלמא אינן מצדיקות בקשות כגון דא. כידוע:

"משנמנע המבקש מלפרט בפני בית המשפט לתעבורה את הנימוקים התומכים בטענתו כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, אין לקבל את טענתו הכללית כי הוא לא זכה לקבל את יומו בבית המשפט" (רע"פ 9019/17 מקסים סדובי הנ"ל).

וכידוע-

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)

51293715129371

5467831354678 אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ה' אדר תשפ"א, 17 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.